

יחיד: "הגאון המבוק". הקשר שנתהוה עת היו
 הגאונים שכנים זה לזה, נמשך כל ימי חייהם. בכל
 שמחה משפחתית אצל אחד מהם — לא נפקד מקומו
 של האחר. כשהיו נפגשים מדי פעם, התנצחו ביניהם
 בדברי תורה, אשר חדשו לאחרונה. רבי יהושע'לה
 עודד את ידידו הצעיר והיה שמח לראותו הולך מחיל
 אל חיל.

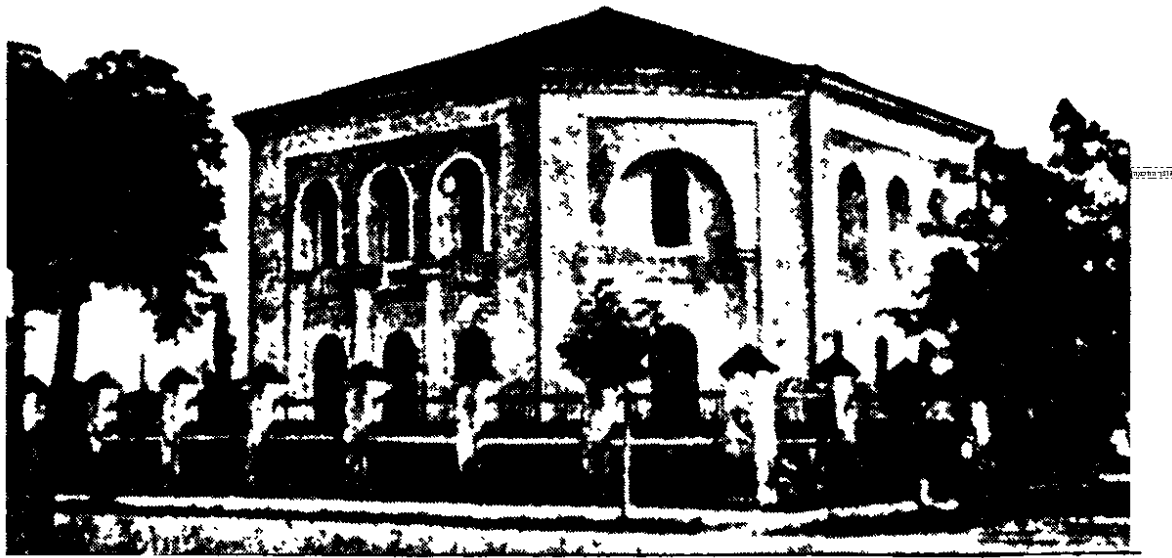
בשנת תרנ"ג, בכ"ג בתמוז, נסתלק רבה של
 קוטנה לבית עולמו. רבנו בכה קשות את האבדה
 והשתתף בהלוויה הענקית. הוא אף הספידו הספד גדול
 ואמר:

"אמרו חז"ל: 'אל יפטר אדם מחברו אלא מתוך
 דבר הלכה'. אני פוסק, שילך ישר למעלה בלי מורא
 ופחד, יען כי מביא עמו ש"ס ופוסקים..."

בבית המדרש בפריסק עברה חיש השמועה:
 "בעוד שעה קלה יעבר שר התורה מסוכצ'וב דרך
 רחובה הראשי של העיר בדרכו לאחת הערים
 הסמוכות..."

רשט של התרגשות חלף בקרב היושבים שם.

בית הכנסת הגדול בבריסק.

מֵאֵן דִּהוּא טַרַח לְהַכְנִס אֶל מְעוֹנֹו הַסָּמוּךְ שֶׁל גָּאוֹן
הַדּוֹר, רַבִּי חַיִּים, וּלְהוֹדִיעוֹ אֶת הַבְּשׂוּרָה. לֹא עָבְרָה
שָׁעָה קִלְחָה, וְהַגָּאוֹן נִצָּב בַּפֶּתַח בֵּית מִדְרָשׁוֹ.

"קוּמ'ץ" — קָרָא בְּאִידיש לְצַבּוֹר הַלּוֹמְדִים —
"לֹא מִיר אַרוֹיס גִּיין אַנטְקֶעגֶן דָּעם פּוֹלִישֵׁן גָּאוֹן! בּוֹאוּ
וְנִצָּא לְקֶרֶאת גָּאוֹנָה שֶׁל פּוֹלִין..."

הַצַּבּוֹר, לּוֹמְדֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ, קָמוּ וַיֵּצְאוּ בְּעִקְבוֹת
רַבִּי חַיִּים לְרַחוּב הָעִיר. שְׁנֵי הַגָּאוֹנִים אָכֵן נִפְגְּשׁוּ,
וְהַשְׂמִיחָה בַּמָּקוֹם רַבָּתָה.

לֹא הִיָּתָה זֹו פְּגִישָׁתָם הָרֵאשׁוֹנָה. זְכוּרָה לַחֲסִידִים
פְּגִישָׁה, שֶׁנַּעֲרָכָה בִּינֵיהֶם בְּמְעוֹנֹו שֶׁל רַבֵּנוּ בְּאוֹטְבוֹצֶק.
רַבִּי חַיִּים וְעָמוּ הַגָּאוֹן רַבִּי בֶּן צִיּוֹן מִבִּילְסֶק נִכְנָסוּ אֵלָיו

אורזי 1234567

לְבַקְרוּ. שְׁנֵי הַגָּאוֹנִים הִתְנַצְּחוּ בְּדִבְרֵי תוֹרָה עִם גָּאוֹנָה
שֶׁל פּוֹלִין בְּמִשְׁךְ שְׁעוֹת אַרְכּוֹת.

אוצר החכמה

הַעֲרָצָה עֲזָה הָעָרִיץ רַבִּי חַיִּים מְבָרִיסק אֶת רַבְּנוֹ.
בְּאֲזֵנֵי אֶחָד מִתְלִמֵּידָיו (כְּמִסְפָּר בִּפְרָק "שׁוֹר הַתּוֹרָה")
הִתְבַּטָּא עַל רַבְּנוֹ, כִּי "בְּרוּחַ תְּבוּנָתוֹ מְסַגֵּל לְשֹׁדֵד
עַמָּקִים וּמִכּוֹן בְּכָל מָקוֹם לְאַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה".

הַגָּאוֹן הַמְּפָרָס, רַבִּי בֶּן צִיּוֹן מְבִילְסֵק, מְחַבֵּר
הַסֵּפֶר "שְׁעָרֵי צִיּוֹן", הִתְפָּרַס בְּדוּרוֹ כְּפוֹסֵק עֲנֹק
וּכְגֹדוֹל בַּתּוֹרָה. הוּא הָעִיד עַל רַבְּנוֹ, כִּי "יָגַע וּמָצָא כְּפִי
מִדָּתוֹ בְּעֶמֶק הָעִיּוֹן הַיָּשָׁר", וְהָיוּ לוֹ יְחָסִים מִיַּחֲדִים
עִמוֹ.

כִּיּוֹן שֶׁנִּקְשְׁרוּ בְּעִבּוֹתוֹת אֶהְבָּה וַיִּדְדוֹת, הָיוּ
מִחֲזִירִים זֶה לָזֶה אֶהְבָּה תַּחַת אֶהְבָּה. פַּעַם קָרָה,
שֶׁנִּתְעוֹרְרָה שְׁאֵלָה פְּלוֹנִית. רַבְּנוֹ עָמַד אֲזִי בְּכָל תִּקְוָה עַל
כֶּן שִׁשְׁאֵלוֹ אֵף אֵת פִּי רַבִּי בֶּן צִיּוֹן בְּדִבְרֵי.

כְּאֲשֶׁר שָׁמַע זֹאת רַבִּי בֶּן צִיּוֹן, כָּתַב תְּשׁוּבָה
מְאֻלָּפֶת, וּמִתּוֹךְ עֲנֻתָּנוֹתוֹ הִעֲצוּמָה נִפְרָת אֵף הַעֲרָצָתוֹ
לְרַבְּנוֹ.

"וּבְאַמַּת אֲנִי אֵינִי כְּדַאִי, שֶׁשָּׁלַח מֵר אֵלַי" — כָּתַב